

Sygn. akt II KK 338/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

SSN Jerzy Grubba

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Mieczysława Tabora,
w sprawie **W. S.**

skazanego z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 maja 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 26 września 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do W.
S. i sprawę w tym zakresie przekazuje do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

W. S., przy przyjęciu na podstawie zebranych dowodów, że okoliczności czynów i jego wina nie budzą wątpliwości, został uznany za

winnego popełnienia szeregu wykroczeń, za które Sąd Rejonowy w K. wyrokiem nakazowym wydanym w dniu 26 września 2012 r., na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 19 k.w. w zw. z art. 24 § 2 k.w. wymierzył mu łącznie karę miesiąca aresztu i 1.000 zł grzywny; na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązał obwinionego (solidarnie ze współobwinionym – R. P.) do zapłaty pokrzywdzonym równowartości ukradzionego mienia.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w stosunku do W. S. w dniu 21 listopada 2012 r. (k.93).

Kasację w sprawie wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej obwinionego W. S., w całości na niekorzyść wymienionego i na zasadzie art. 111 k.p.s.w. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 93 § 1 k.p.s.w., polegające na rozpoznaniu sprawy o czyny z art. 119 k.w. w postępowaniu nakazowym i orzeczeniu wobec obwinionego W. S. kary aresztu, a zatem kary nieprzewidzianej w tym przepisie. W konkluzji Prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, ponieważ wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w K. zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego.

Stosownie do dyspozycji art. 93 § 1 k.p.s.w., sąd może wydać na posiedzeniu, bez udziału stron wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Zgodnie z powyższym nie jest dopuszczalne orzeczenie wyrokiem nakazowym kary aresztu, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Uchybienie popełnione przez Sąd Rejonowy w K., polegające na naruszeniu dyspozycji art. 93 § 1 k.p.s.w., miało rażący charakter i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego orzeczenia. Skoro orzekający Sąd uznał, przy uwzględnieniu ogólnych i szczególnych dyrektyw wymiaru kary, że

należało orzec wobec W. S. karę aresztu, powinien był odstąpić od procedowania w postępowaniu nakazowym i skierować sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym. Konsekwencją powyższego stanu rzeczy stała się konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku w całości w odniesieniu do W. S. i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Na koniec należy zauważyć, że Sąd Rejonowy w K. nieprawidłowo określił wymiar orzeczonej kary aresztu ustalając, że ma ona trwać miesiąc, podczas gdy zgodnie z treścią art. 19 k.w., kara aresztu trwa najkrócej 5, najdłużej 30 dni i wymierza się ją w dniach.